

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **M. Č.**, zastoupeného JUDr. Vlastimilem Vezdenkem, advokátem se sídlem Opava, Hauerova č. 3, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 10.4.2014, č. j. MSK 29346/2014,

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 17.4.2014 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10.4.2014, č. j. MSK 29346/2014 a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Žalobce namítal, že rozhodnutím žalovaného byl zkrácen na svých právech. Žalovaný, stejně jako správní orgán I. stupně, nezjistil všechny rozhodné okolnosti nezbytné pro objektivní rozhodnutí. Provedené důkazy, zejména výpověď žalobce a opatřené písemnosti, nesprávně vyhodnotil. Žalovaný navíc nedostál svým povinností vyplývajícím z ust. § 89 odst. 2 správního řádu. V důsledku toho pak jeho rozhodnutí, jakož i rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, vychází z nedostatečných a nesprávných skutkových zjištění a v návaznosti na to i z nesprávných právních závěrů.

Neúplná skutková zjištění spočívají dle žalobce především v tom, že nebyly zjišťovány všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch žalobce. Uvedl, že v průběhu správního řízení navrhoval, aby dokazování bylo doplněno výsledkem policistů J. L., T. N. a J. B., kteří proti němu dne 27.4.2013 zakročovali, a mohli potvrdit, že žalobce těmto policistům jako svou doručovací adresu sdělil adresu O., H. 12. Dále navrhoval doplnění dokazování výsledkem P. S., který dne 27.4.2013 jel s žalobcem ve vozidle jako spolujezdec a byl přítomen tomu, že žalobce zakročujícími policistům sdělil jako doručovací adresu O., H. 12. Ze strany správního orgánu I. stupně však těmto návrhům na doplnění dokazování nebylo vyhověno a bez dalšího bylo následně dne 24.1.2014 vydáno rozhodnutí. Rovněž žalovaný jako odvolací orgán návrhy žalobce na doplnění dokazování neakceptoval. Přitom právě výsledky výše uvedených svědků mohly být dle názoru žalobce rozhodující pro posouzení, zda se žalobce vytýkaného jednání dopustil z nevědomé nedbalosti, jak dovodil správní orgán I. stupně i žalovaný, či nikoliv. Žalobce vyslovil názor, že pokud by navržené svědci potvrdili, že žalobce dne 27.4.2013 uvedl jako svou doručovací adresu O., H. 12, tak se vytýkaného jednání nemohl dopustit zaviněně (z nevědomé nedbalosti), neboť nemohl předpokládat, že mu případná korespondence, týkající se jeho přestupků ze dne 27.4.2013, bude zasílána na jinou, než jím uvedenou doručovací adresu. Za této situace by pak nebylo možné učinit závěr, že žalobce měl a mohl vědět o tom, že mu rozhodnutím správního orgánu ze dne 10.6.2013, č. j. 10455/2013/DOPR/HrP byl uložen zákaz řízení motorových vozidel, neboť citované správní rozhodnutí mu fakticky doručeno nebylo. V důsledku toho pak žalobce neměl možnost se v přestupkovém řízení žádným způsobem obhajovat a ani využít řádného opravného prostředku proti vydanému rozhodnutí. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 5 Tdo 540/2012.

Pokud prvoinstanční správní orgán, jakož i žalovaný dospěli k závěru, že v posuzovaném případě žalobce jednal zaviněně, učinili tak na základě jednostranného a tudíž neobjektivního hodnocení provedených důkazů. Žalobce proto neměl být uznán vinným citovanými přestupky (kromě přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu). Řízení mělo být dle § 76 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích zastaveno (skutky nejsou přestupkem). Žalovaný měl o odvolání žalobce rozhodnout ve smyslu § 90 odst. 1 písm. a), respektive písm. b) správního řádu.

Žalovaný v písemném vyjádření k odvolání navrhl zamítnutí žaloby. Zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalobní námitky jsou doslovným opakováním námitek odvolacích. Uvedl, že v podstatě jedinou žalobní námitkou je, že předchozí rozhodnutí, na základě kterého žalobce pozbyl řidičské oprávnění, nebylo žalobci řádně doručeno na jím údajně sdělenou adresu pro doručování, a proto ani nemohlo nabýt právní moci. Žalovaný má za to, že přesvědčivě vysvětlil a prokázal, že žalobce tvrzenou adresu pro doručování nesdělil ani policistům na místě (přestože do oznámení o přestupku na místě sepsaném se vyjádřil a přitom musel vidět, že v příslušné části oznámení není žádná adresa uvedena), tím méně správnímu orgánu, který vedl řízení o předchozím přestupku. Podkladové rozhodnutí proto bylo v souladu se zákonem doručeno na adresu trvalého pobytu žalobce za použití fikce doručení § 24 odst. 1 správního řádu a nabylo právní moci, čímž žalobce pozbyl řidičské oprávnění.

K projednání žaloby nařídil krajský soud jednání. Účastníci řízení při něm setrvali na svých stanoviscích k věci. Poté krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu Statutárního města Opavy a správního spisu žalovaného zjistil krajský soud následující skutečnosti:

Rozhodnutím Magistrátu města Opavy ze dne 10.6.2013, sp. zn. 10455/2013/DOPR/HrP, které nabylo právní moci 10.7.2013 byl žalobci mimo jiné uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců s počátkem ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Žalobce dal podnět k provedení přezkumného řízení dle § 94 odst. 1 správního řádu. Vyrozuměním ze dne 21.11.2013 žalovaný sdělil žalobci, že po předběžném zhodnocení věci dospěl k závěru, že přezkumné řízení nebude zahájeno s odůvodněním, že z obsahu spisu neplyne, že by žalobce v minulosti magistrátu, avšak ani policistům na místě přestupku, sdělil požadavek na doručování písemností na adresu O., H. 12. Konstatoval, že na místě přestupku mu byl dne 27.4.2013 předložen k vyjádření tiskopis oznámení o přestupku č. j. KRPT-89565/PŘ-2013-070616, do kterého uvedl pouze to, že vozidlo odstavil z důvodu stěhování. Ačkoliv se zde nabízela bezprostřední možnost, jak dát nad rámec zákona na vědomí, že se fakticky zdržuje na konkrétní adrese, této možnosti nijak nevyužil. V úředním záznamu policisty je zachycen průběh přestupku, identifikace žalobce, označení předložených dokladů a také zmínka o doručovací adrese O., M. t. 19.

V oznámení o dopravním přestupku ze dne 27.4.2013, č. j. KRPT-89565/PŘ-2013-070616 je uvedeno, že dne 27.4.2013 v 15.15 hod řídil žalobce označenou soupravu vozidel, mimo jiné vozidlo RZ X. Vozidlo odstranil na chodníku. Řidič jízdní soupravy – žalobce předložil policistovi všechny doklady potřebné k řízení a provozu motorových vozidel. Listina obsahuje jméno a příjmení žalobce, datum narození, číslo řidičského průkazu a jeho rodné číslo. Místo bydliště není uvedeno. V pasáži vyjádření řidiče žalobce uvedl toliko to, že odstavil vozidlo na chodníku z důvodu stěhování. V úředním záznamu policisty nstržm. J. B. ze dne 27.4.2013, č. j. KRPT-89565-1/PŘ-2013-070616 je zachycen průběh přestupku, dále jsou v něm uvedeny identifikační údaje žalobce, označení řidičského průkazu a občanského průkazu, označení tažného vozidla a přívěsného nákladního vozíku. U osobních údajů žalobce je uvedeno trvalé bydliště O.-M., H. n. 382/69 a údaj o doručovací adrese O., M. t. 19 a sdělení spočívající v podezření, že žalobce spáchal přestupek dle § 46 odst. 1 zákona o přestupcích, neboť ve lhůtě 5 pracovní dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí Magistrátu města Opavy ze dne 10.6.2013, sp. zn. 10455/2013/DOPR/HrP, které nabylo právní moci 10.7.2013, neodevzdal řidičský průkaz.

Z výpisu z evidenční karty řidiče vyplývá, že žalobce má od 10.7.2013 blokaci všech tam označených skupin řidičských oprávnění a od 7.8.2013 má zadržen řidičský průkaz. Od 10.7.2013 žalobce již nebyl držitelem řidičského oprávnění pro žádnou skupinu motorových vozidel.

Rozhodnutí Magistrátu města Opavy č.j. 10455/2013/DOPR/HrP, ze dne 10.6.2013 správní orgán doručoval žalobci jednak na adresu trvalého pobytu – O., H. n. 69, tak na adresu, kterou se správní orgán dozvěděl ze spisu, tj. O., M. t. 19. Zásilky byly vypraveny 11.6.2013. V obou případech při doručování písemnosti žalobce nebyl zastižen, proto zásilky byly uloženy a dne 12.6.2013 bylo adresátu zanecháno poučení. Zásilky byly uloženy do 24.6.2013 a následně byly vráceny dne 25.6.2013 odesílateli.

Proti příkazu ze dne 13.8.2013 sp. zn. 15153/2013/DOPR/PaP, jímž byl žalobce uznán vinným tím, že ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí sp. zn. 10455/2013/DOPR/HrP ze dne 10.6.2013 Magistrátem města Opavy, které nabylo právní moci dne 10.7.2013, jímž mu byl mimo jiné uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců s účinností od 10.7.2013 do 10.1.2014, neodevzdal, až ke dni 7.8.2013, kdy mu byl uvedený řidičský průkaz zadržen příslušníkem obvodního oddělení Policie ČR, obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností dle místa trvalého pobytu, čímž měl spáchat přestupek proti pořádku ve státní správě a pořádku v územní samosprávě dle ust. § 46 odst. 1 zákona o přestupcích a byla mu uložena pokuta, podal žalobce v zákonné lhůtě odpor.

Z oznámení Městské policie Opava č. j. 2013/24873 o podezření, že byl spáchán přestupek, bylo zjištěno, že v čase 11.22 hod naměřil strážník M. v obci O. na ulici O. řidiči vozidla Renault, RZ X, které jelo ve směru od Vaškova náměstí k Městskému hřbitovu, rychlost vozidla 67 km/h, po odečtu tolerance činila rychlost 64 km/h. Měření rychlosti bylo prováděno silničním laserovým rychloměrem TruCam. V osobě řidiče byl po předložení řidičského průkazu zjištěn žalobce. Po lustraci řidiče v centrální evidenci řidičů bylo zjištěno, že řidič má vysloven zákaz řízení motorových vozidel. Součástí spisu je ověřovací list č. 8012-OL-70041-13 silničního laserového rychloměru TruCAM, výrobního číslo TC 001817 s dobou platnosti ověření rychloměru dne 14.3.2014 a osvědčení o proškolení příslušníka městské policie M. M. k obsluze předmětného rychloměru.

Ze záznamů o době řízení nákladního motorového vozidla RZ X vyplývá, že žalobce uvedené vozidlo řídil 10.7.2013 v době od 4.00 hod do 8.30 hod, dále téhož dne v době od 11.00 hod do 14.30 hod, od 15.40 hod do 16.19 hod a 16.30 hod do 17.30 hod. Záznam je podepsán žalobcem. Ze záznamu o době řízení nákladního motorového vozidla RZ X vyplývá, že žalobce uvedené vozidlo řídil dne 15.7.2013 v době od 13.40 hod do 14.35 hod, dále v době od 17.00 hod do 17.45 hod., dále dne 16.7.2013, a to v době od 9.30 hod do 11.10 hod., od 13.30 hod do 15.00 hod a dále dne 17.7.2013 v době od 5.10 hod do 6.40 hod, od 6.45 hod do 10.15 hod a od 10.45 hod do 16.00 hod. 7.8.2013 žalobce řídil vozidlo registrační značky X kolem 11.22 hod. Uvedené záznamy jsou podepsány žalobcem.

Z oznámení o zahájení řízení ve věci předmětných přestupků a předvolání k ústnímu jednání bylo zjištěno, že k jeho doručení žalobci došlo do vlastních rukou dne 19.10.2013. Z protokolu o ústním jednání ze dne 10.1.2014 vyplývá, že k projednání předmětných přestupků došlo za účasti žalobce a jeho zástupce advokáta JUDr. Vlastimila Vezdenka, jehož žalobce dne 30.9.2013 zmocnil k zastupování ve správním řízení. Žalobce neměl žádných výhrad k podkladům rozhodnutí. Namítal, že rozhodnutí správního orgánu ze dne 10.6.2013, kterým mu byla uložena mimo jiné sankce ve formě zákazu řízení motorových vozidel, mu nebylo fakticky doručeno. O jeho existenci se dozvěděl až 7.8.2013, kdy byl kontrolován strážníky Městské policie Opava. Uvedl, že při zjištění přestupku dne 27.4.2013 sdělil příslušníkům Policie ČR jako svou doručovací adresu O., H. č. 12, na které se zdržoval a zdržuje i v současné době. Správní orgán však veškeré písemnosti zasílal na adresy O., M. t. 19, což je adresa jeho otce a dále na adresu O., H. n. 69. V obou případech byly písemnosti provozovatelem poštovních služeb správnímu orgánu vráceny. Jako důkaz k tvrzení, že policistům sdělil 27.4.2013 jako doručovací adresu O., H. 12, navrhl výslech zakročujících policistů J. L., T. N. a J. B. a dále spolujezdce P. S. Správním orgánem I. stupně bylo žalobci sděleno, že jeho důkazním návrhům se nevyhovuje, dokazování je ukončeno a že ve věci bude vydáno rozhodnutí. Správní orgán I. stupně Magistrát města Opavy 24.1.2014 vydal rozhodnutí sp. zn. 18567/2013/DOPR/DoM, jímž žalobce uznal vinným přestupky dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích v bodech I. až V., jichž se dopustil tím, že v označených hodinách ve dnech 10.7.2013, 15.7.2013, 16.7.2013, 17.7.2013 a 7.8.2013 řídil motorové vozidlo, aniž by byl držitelem příslušné skupiny řidičského oprávnění, čímž porušil § 3 odst. 3 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích. V bodě V. byl dále uznán vinným přestupkem dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, jehož se dopustil tím, že dne 7.8.2013 kolem 11.22 hod v obci Opava po ulici Otická řídil nedovolenou rychlostí osobní motorové vozidlo Renault, RZ X, neboť mu byla naměřena Městskou policií Opava rychlost jízdy 67 km/h, při zvážení možné odchylky měřicího zařízení mu byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost 64 km/h, čímž překročil nejvýše dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h, a to nejméně o 14 km/h, čímž porušil § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích. V bodě VI. pak byl uznán vinným přestupkem proti pořádku ve státní správě a přestupkem proti pořádku v územní samosprávě dle ust. § 46 odst. 1 zákona o přestupcích, jehož se dopustil tím, že ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne 10.7.2013, kdy nabylo právní moci rozhodnutí Magistrátu města Opavy sp. zn. 10455/2013/DOPR/HrP, kterým mu byl mimo jiné uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců s počátkem ode dne nabytí právní moci uvedeného rozhodnutí, neodevzdal nejpozději dne 17.7.2013, a to až do dne 7.8.2013 řidičský průkaz evidenční číslo X obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností dle místa trvalého pobytu a tímto jednáním porušil § 94a odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Za spáchání uvedených přestupků mu byla uložena pokuta ve výši 25.000,- Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců s počátkem ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a dále povinnost zaplatit náklady řízení paušální částkou 1.000,- Kč a dále bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl nyní napadeným rozhodnutím ze dne 10.4.2014, č. j. MSK 29346/2014. Žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně změnil ve výroku o vině tak, že žalobce uznal vinným z přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu ve formě pokračování, jehož se dopustil tím, že dne 10.7.2013, 15.7.2013, 16.7.2013 a 17.7.2013 ve specifikované době řídil nákladní motorové vozidlo označených registračních značek, aniž by byl držitelem příslušné skupiny řidičského oprávnění, kdy toto pozbyl dne 10.7.2013 nabytím právní moci rozhodnutí Magistrátu města Ostravy sp. zn. 10455/2013/DOPR/HrP, kterým mu byla uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Svým jednáním porušil ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu. Dále bylo ve výroku o vině změněno rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že žalobce byl dále uznán vinným z přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu a přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, jichž se dopustil porušením ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci dne 7.8.2013 kolem 11.22 hod v Opavě na ulici Otické, kdy řídil osobní motorové vozidlo Renault, RZ X a uvedené vozidlo řídil, aniž byl držitelem příslušné skupiny řidičského oprávnění, kdy toto pozbyl označeným rozhodnutím Magistrátu města Opavy. Konečně bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně změněno ve výroku o vině tak, že žalobce byl uznán vinným z přestupku dle ust. § 46 odst. 1 přestupkového zákona, jehož se dopustil tím, že ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne 10.7.2013, kdy nabylo právní moci rozhodnutí Magistrátu města Opavy, sp. zn. 10455/2013/DOPR/HrP, kterým mu byla uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců s počátkem ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, neodevzdal nejpozději dne 17.7.2013 řidičský průkaz č. X příslušnému obecnímu úřadu s rozšířenou působností, a to až do dne 7.8.2013. Svým jednáním porušil ust. § 94a odst. 2 zákona o silničním provozu. Ve zbytku bylo napadené rozhodnutí potvrzeno. Žalovaný uvedl, že nemá pochybnosti o správnosti skutkových zjištění, kdy bylo prokázáno, že ve dnech 10.7.2013, 15.7.2013, 16.7.2013 17.7.2013 žalobce řídil motorová vozidla jako zaměstnanec firmy AW vrata, a.s., tak jak je uvedeno v záznamu o době řízení, o době odpočinku a bezpečnostních přestávkách. Dle předmětných záznamů je vymezena časová doba skutku. Žalovaný dospěl na rozdíl od správního orgánu I. stupně k závěru, že přestupky spočívající v řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění spáchané v období od 10.7.2013 do 17.7.2013, nejsou spáchány jednotlivě, ale ve formě pokračování, kdy jde o skutek – přestupek dle ust. 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu. Ohledně přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu ze dne 7.8.2013 žalovaný kromě jiného konstatoval, že překročení rychlosti je přestupkem, který žalobce jako jediný uznává. Řízení vozidla je rovněž bezrozporné, žalobce byl řádně ztotožněn a doznává, že překročil rychlost.

K přestupku dle ust. § 46 odst. 1 přestupkového zákona žalovaný uvedl, že ten je odvislý od nabytí právní moci rozhodnutí, kterým byla žalobci uložena sankce zákazu činnosti, přičemž ve smyslu ust. § 94a odst. 2 přestupkového zákona je řidič povinen řidičský průkaz odevzdat do 5 pracovních dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, tzn. do 17.7.2013 (středa), když rozhodnutí nabylo právní moci dne 10.7.2013 (středa). Ode dne 18.7.2013 do dne 7.8.2013, kdy byl řidičský průkaz policistou zadržen, pak trval protiprávní stav. Klíčovou otázkou pro posouzení odpovědnosti za přestupek dle

ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu spáchaný ve dnech 10.7. až 17.7.2013 ve formě pokračování a dne 7.8.2013, jakož i protiprávní stav v podobě neodevzdání řidičského průkazu ve dnech 18.7.2013 až 7.8.2013, bylo posouzení skutečnosti, zda žalobce byl držitelem řidičského oprávnění. Žalovaný odkazem na § 19 odst. 3 správního řádu a § 20 odst. 1 správního řádu učinil závěr, že z obsahu spisu Magistrátu města Opavy v předmětné věci neplyne, že by žalobce v minulosti magistrátu, avšak ani policistům na místě přestupku, sdělil požadavek na doručování písemností na adresu O., H. 12. Poukázal na to, že na místě přestupku byl žalobci 27.4.2013 předložen k vyjádření tiskopis oznámení přestupku č. j. KRPT-89565/PŘ-2013-070616, do kterého uvedl pouze to, že vozidlo odstavil z důvodu stěhování. Žalovaný zdůraznil, že ačkoli se zde nabízela bezprostřední možnost, jak dát nad rámec zákona na vědomí, že se fakticky zdržuje na konkrétní adrese, této možnosti nijak nevyužil. V úředním záznamu policisty J. B. je zachycen průběh přestupku, identifikace řidiče, označení předložených dokladů a také zmínka o doručovací adrese O., M. t. 19. Žalovaný dále konstatoval, že společně s adresou trvalého pobytu navíc i na tuto adresu následně Magistrát města Opavy dne 16.5.2013 vypravil oznámení o zahájení řízení a později dne 11.6.2013 také rozhodnutí o přestupcích. Ve všech případech adresát při doručování písemností nebyl zastižen, proto byly zásilky uloženy a po marném uplynutí 10 denní úložní lhůty vráceny odesílateli, jelikož v místě nemá schránku. Magistrát na doručení písemností aplikoval tzv. fikci doručení ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu, přičemž na rozhodnutí sp. zn. 10455/2013/DOPR/HrP ke dni 10.7.2013 vyznačil právní moc poté, co proti rozhodnutí nebylo ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho oznámení náhradním způsobem podáno přípustné odvolání. Žalovaný poukázal dále na to, že předložená spisová dokumentace neobsahuje žádný projev vůle účastníka správního řízení (žalobce) k doručování na adresu O., H.12. Aplikace fikce náhradního doručení pak není odvislá od skutečnosti, jestli se adresát v místě skutečně zdržuje či nikoliv, rovněž není podmínkou fikce, aby adresát měl v místě schránku, do níž lze písemnost po uplynutí úložní doby vložit. K důkazním návrhům žalobce na výsledky svědků žalovaný uvedl, že není dán důvod k výsledku navržených svědků, neboť z úředního záznamu je zřejmé, že policistovi byla na místě vyjevena pro doručování adresa O., M. t. 19, nikoliv adresa jiná. Žalovaný současně poznamenal, že i v případě, že by řidič někdy během celého úkonu v rozporu s tiskopisem oznámení přestupku a úředním záznamem, ještě další adresu zmínil, bez toho, že by tuto prokazatelně sdělil správnímu orgánu, se nelze domáhat neúčinnosti doručení písemností adresovaných mu v pozdějším přestupkovém řízení. Žalovaný považoval za irrelevantní, zda v rozhovoru s policisty (kteří ostatně provádějí pouze neodkladné úkony na místě při zjištění osoby podezřelé z přestupku) se vyjadřoval o adrese O., H. 12. Žalovaný uzavřel, že z tohoto důvodu nepovažuje za nutné vyslýchat svědky navržené žalobcem a neprovedení tohoto výsledku není v rozporu se zásadou rovnosti zbraní, respektive řádného zjištění skutkového stavu.

Žalovaný se plně ztotožnil s tím, že přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu, jakož i přestupek dle ust. § 46 odst. 1 přestupkového zákona byly spáchány nedbalostí nevědomou a přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 nedbalostí vědomou, přičemž v tomto směru považoval zavinění řádně a podrobně odůvodněné správním orgánem I. stupně. Rozhodnutí žalovaného dále obsahuje odůvodnění uložené sankce za předmětné přestupky.

Podle ust. § 19 odst. 3 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména, může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu.

Podle ust. § 20 odst. 1 správního řádu, fyzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoliv bude zastižena. Provádí-li doručení sám správní orgán, mohou osoby doručení provádějící doručit i mimo územní obvod tohoto správního orgánu.

V rozhodnutí č. j. 5 As 44/2010-59 Nejvyšší správní soud kromě jiného uvedl, že požadavek účastníka řízení vůči správnímu orgánu, aby mu doručoval písemnosti na adresu pro doručování (nebo na elektronickou adresu), je podáním ve smyslu § 37 správního řádu. Jde tedy nepochybně o úkon účastníka řízení směřující vůči určitému správnímu orgánu, nikoli však vůči všem správním orgánům. Nejvyšší správní soud dále uvedl, že z povahy správního řízení, v němž vystupuje vždy na straně jedné účastník řízení, tj. fyzická nebo právnická osoba a na straně druhé konkrétní správní orgán, vyplývá, že právní úkon není určen několika (neomezenému) počtu správních orgánů, ale toliko tomu, vůči němuž je učiněn, konec citace. Jak již uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, klíčovou otázkou pro posouzení odpovědnosti za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu spáchaný ve dnech 10.7. až 17.7.2013 ve formě pokračování a dne 7.8.2013, jakož i protiprávní stav v podobě neodevzdání řidičského průkazu ve dnech 18.7.2013 až 7.8.2013 bylo posouzení skutečnosti, zda žalobce byl držitelem řidičského oprávnění. Ve vazbě na výše uvedené rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, souhlasí krajský soud se závěrem žalovaného, že z obsahu spisu, a ostatně žalobce to ani netvrdí, nevyplývá, že by žalobce vůči Magistrátu města Opavy, který projednával přestupky žalobce dle ust. § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a vydal předmětné rozhodnutí ze dne 10.6.2013 sp. zn. 10455/2013/DOPR/HrP, jímž žalobci byl kromě jiného uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců s počátkem ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, učinil podání ve smyslu § 37 správního řádu (tj. písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě), aby mu písemnosti a také rozhodnutí v přestupkovém řízení byly doručovány na adresu O., H. 12. Žádný takovýto projev vůle neučinil ani do oznámení přestupku sepsaného na místě samém dne 27.4.2013, ačkoliv, jak zcela přílehavě zdůraznil žalovaný, se zde nabízela bezprostřední možnost, jak dát správním orgánům na vědomí adresu pro doručování. Ve shodě s žalovaným také krajský soud považuje za irelevantní, zda se žalobce v rozhovoru s policisty zmiňoval o adrese O., H. 12. Podstatné totiž je, jak výše uvedeno, že žalobce netvrdil a ani neprokazoval, že by učinil požadavek na doručování písemností na uvedenou adresu podáním ve smyslu § 37 správního řádu, tj. písemně, ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Z uvedeného důvodu bylo bez právního významu vyslýchat žalobcem navržené svědky,

a to zakračující policisty a spolujezdce žalobce, který měl potvrdit jeho tvrzení, že policistům v rozhovoru byla adresa O., H. 12 sdělena. Magistrát města Opavy proto postupoval správně, když své rozhodnutí č. j. 10455/2013/DOPR/HrP doručoval žalobci na adresu jeho trvalého pobytu O., H. n. 69, prostřednictvím držitele poštovní licence v souladu s ust. § 20 odst. 1 správního řádu (po zjištění, že datovou schránku nemá, doručovací adresu žalobce nesdělil a ani v informačním systému evidence obyvatel neměl uvedenu adresu pro doručování). K doručení uvedeného rozhodnutí sp. zn. 10455/2013/DOPR/HrP došlo fikcí doručení ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu, tj. 24.6.2013, čili desátým dnem ode dne 12.6.2013, kdy zásilka byla k vyzvednutí připravena. Uplynutím lhůty 15 dnů k podání odvolání, rozhodnutí ke dni 10.7.2013 nabylo právní moci. Uvedeným dnem tak žalobce pozbyl řidičské oprávnění. V daných souvislostech krajský soud shodně jako žalovaný odkazuje na závěry Ústavního soudu vyjádřený v usnesení ve věci sp. zn. II. ÚS 2317/2010.

S ohledem na shora uvedené závěry nejsou důvodné žalobní námitky žalobce o neúplnosti skutkových zjištění, spočívající v tom, že nebyli vyslechnuti svědci, a to shora označení policisté a spolujezdec žalobce pan S., a ani stěžejní žalobní námitka, že rozhodnutí správního orgánu ze dne 10.6.2013, jímž byl žalobci kromě jiného uložen zákaz řízení motorových vozidel, nebylo žalobci doručeno.

Přisvědčit nelze ani žalobní námitce žalobce, že nelze učinit jednoznačný závěr o tom, že by se žalobce přestupků dle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterého se fyzická osoba dopustí tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí motorové vozidlo a v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) není držitelem příslušného řidičského oprávnění podle § 81 téhož zákona, jakož i přestupku dle § 46 odst. 1 zákona o přestupcích, podle kterého je přestupkem porušení i jiných povinností, než které jsou uvedeny v § 21 až 45 uvedeného zákona (v daném případě šlo o porušení § 94a odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích, podle kterého je držitel řidičského průkazu povinen řidičský průkaz odevzdat příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do 5 pracovních dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, kterým mu byla uložena sankce zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel), dopustil zaviněně. Krajský soud sdílí názory správních orgánů obou stupňů, že přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu, jakož i přestupek dle ust. § 46 odst. 1 přestupkového zákona byly spáchány nedbalostí nevědomou. Krajský soud v této souvislosti odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 22/2012-55 (ve vazbě na odkaz žalobce na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 540/2012), v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že uznávanou míru potřebné opatrnosti obviněný nedodrží, pokud si neuspořádal své osobní poměry při doručování tak, aby se mohl seznámit se všemi zásilkami jemu doručovanými, konec citace. Bylo to toliko chování žalobce a jeho přístup k doručování zásilek na tzv. úřední adresu, který nakonec vyústil v to, že se žalobce o rozhodnutí Magistrátu města Opavy ze dne 10.6.2013, jímž mu byl uložen trest zákazu činnosti nedozvěděl a po nabytí právní moci uvedeného rozhodnutí, řídil motorová vozidla v době, kdy již pozbyl řidičská oprávnění, a že v zákonem stanovené lhůtě neodevzdal příslušnému orgánu obce s rozšířenou působností řidičský průkaz. Žalobce přitom věděl, pro jaký přestupek je oznamován správnímu orgánu, toto plyne z právní kvalifikace - § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona

o provozu na pozemních komunikacích, což bylo uvedeno v oznámení o dopravním přestupku ze dne 27.4.2013, k němuž se žalobce vyjádřil a toto oznámení podepsal. Žalobce jako držitel řidičského oprávnění vědět měl a mohl, jaké sankce mu za oznamovaný přestupek podle zákona o provozu na pozemních komunikacích hrozí. Žalobce měl a mohl očekávat, že mu bude správní orgán oznamovat i výsledky přestupkového řízení, jenž s ním bylo pro uvedené jednání, vedeno.

Krajský soud závěrem konstatuje, že správní orgány své povinnosti zjistit přesně a úplně skutečný stav a za tím účelem si opatřit podklady pro vydání rozhodnutí, dostaly, zcela dostatečně ve svém odůvodnění se vypořádaly s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce a rozhodnutí je přezkoumatelné a zákonné. Správní orgány též správně provedly právní kvalifikaci správních deliktů, když řádně odůvodnily naplnění skutkové podstaty. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Po provedeném řízení s ohledem na shora uvedené krajský soud včas podanou žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské nám. č. 6.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 10.3.2015

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně